

- Tenor:** Bedragare 1: Eders Högsta Höghet! Min Kejsare!
Finns det någon finare dygd än dräktens perfektion,
än kroppens förtätning till konst och till färgernas spel?
Vad er männ' större än att tala till Själen genom färger, form och doft?
- Kör:** *Den andra hade spetskravatt med rosenknappar, och han var så fransk!*
- Tenor:** Bedragare 2: Monsieur l'Empereur! C'est la Beauté! La perfection de la réflexion...
- Baryton:** Kejsaren: Se, två främlingar i våran förtjusande lilla stad!
Det sägs att de förmår att väva det finaste tyg,
- de vackraste färger, de mest förtrollande mönster...
- Tenor:** Bedragare 1: Och tyget har den förunderliga kraft, att det blir osynligt för
den, som är oförlikneligt dum, eller inte duger till sitt ämbete.
- Baryton:** *Kejsarens intresse blev väckt:*
- Kejsaren: Tyget blir osynligt för den som inte duger till sitt ämbete.
Så kan jag skilja de kloka från de dumma!
- Alla:** OM MAN ER DUM KAN MAN INTE SE
HUR ENASTÅENDE DENNA KONST ÄR.
- Baryton:** Kejsaren: Så kan jag skilja de kloka från de dumma!
[Till bedragarna] Detta tyg ska strax vävas till mig!
- Tenor:** Bedragare 1: Det kostar...
- Bedragare 2: Très cher....
- Baryton:** *Och Kejsaren gav dem mycket pengar i förskott.*
- Tenor:** Bedragare 2: Plus cher..
- Baryton:** *...och de fick mera guld i påsarna, mycket guld i påsarna.*
- Tenor:** Bedragare 1: Vi måste strax få ert finaste silke, er tunnaste tråd, pärlor,
indigo och cochenill.
- Baryton:** *Och kejsaren skakade lätt på handen, för detta blev mycket dyrt.*
- Tenor:** *Men när de två bedragarna sen blev själva, lade de allt i sina egna
påsar – det rödaste gull, det finaste silke, pärlor, purpur indigo och
cochenill.*
- Kör:** *Och de satte vävstolarna fram och låtsades att arbeta.
Ja, de var så flitiga - händerna dansade över väven!*
- Tenor:** Bedragare 2: Voilà! Eh bien!

Kör: *Piff, piff, spolen går,
dunk, dunk, bommen slår.
Piff, dunk, piff, dunk.*

Tenor: *Och de arbetade på de tomma vävarna långt in på natten.
Och alla i staden visste, vilken förunderlig kraft tyget hade,
och alla ville de se hur dålig eller dum deras granne var.*

III. [Kejsaren sänder sina ämbetsmän för att inspektera tyget.]

Baryton: Kejsaren: Nu vill jag snart veta, hur långt de har kommit med tyget,

Kör: *sade kejsaren.
Men han blev smått underlig till sinnes av att tänka på,
att den som var dum intet kunde se.*

Baryton: Kejsaren: Jag sänder först min gamle hedervärda minister!
För han har förstånd, och ingen sköter sitt ämbete som han!

Kör: *Och ministern besökte bedragarna.*

Tenor : Bedragare 2: Ah, Monsieur le Ministre!

Kör: *Och bedragarna pekade på sin tomma väv. [Kör och bedragare pekar]*

Tenor: Bedragare 1: Är färgerna inte utsökta?
Är mönstret inte fint?

Kör: *Men han kunde intet se, för där var inte något.
Var han dum? Dög han inte längre till sitt ämbete?
Det skulle inte nån få veta!*

Baryton: *Och ministern han sa till kejsaren,
att det behagade honom mycket.
Detta mönster, dessa färger...
Ja, det var bara så förtjusande!*

Kör: Hovfolk: De ljuvaste kulörer!
De finaste mönster!
Ja, det är bara så förtjusande!

Baryton: *Och kejsaren sände snart en annan hedervärd ämbetsman dit för att se,
om tyget snart var färdigt.*

Tenor: Bedragare 1: Kom närmare! Är färgerna inte förförande?

Bedragare 2: Bleu d'indigo, vermillon!

Bedragare 1: Och se här, det fina mönstret av kinesiska platt-finkar!

Kör: *Men det gick som med ministern.
Han kunde intet se.*

Baryton: *Det finaste mönster av kinesiske platt-finkar!
Ja, det är bara så förtjusande,
sade han till kejsaren.*

Kör: Hovfolk: De ljuvaste kulörer!
De finaste mönster!
Ja, det är bara så förtjusande!

IV. [Kejsaren vill själv se tyget]

Baryton: *Nu ville kejsaren själv se tyget, mens det ännu var på väven.*

Kör: *Piff, dunk, piff, dunk, piff, dunk
Vävorna vävde på av alla krafter, utan varp och väft.
[Bedragarna väver av alla krafter]*

Tenor: Bedragare 2: [Ser plötsligt upp från väven]
Enfin, enfin, Monsieur l'Empereur! Bienvenu!

Bedragare 1: Kom närmare! Låt Er uppslukas av Konstens mysterier!
Se mönstrats darrande oro! Se färgernas förförande spel!!

Bedragare 2: La perfection de la séduction!!

Kör: Hovfolk: Ja, är det inte magnifique!
Nu har vi något riktigt enastående i våran lilla stad!
Något så fint och märkligt, som var vi ute i den stora världen!

Baryton: Kejsaren: [För sig själv] Vad är detta?! Jag ser ju ingenting!

[Hans inre mardröm får övertaget, och bedragarnas ord blir dimmiga]

Tenor: Bedragare 2: Monsieur l'Empereur?

Baryton: Kejsaren: Ja, det är mycket fint...

Kör: Kejsare/inre tankar: Är jag verkligen oduglig?
Är jag verkligen den dummaste?

Baryton: Kejsaren: Det har mitt allra dyraste bifall.

Kör: Kejs./inre tankar: Dum och oduglig?

Tenor: Bedragare 1: Notera mönstret av platt-finkar,
monterat i dubbla jacquard-pomponger!

Kör: Kejs./inre tankar: ...och jag som inget ser...och alla andra ser...

Dum - oduglig – dum – oduglig - dum, dum, dummast...

Tenor: Bedragare 1: ...se platt-finkarna!

Baryton: Kejsaren: [Frånvarande] Det er magnifique, ypperligt, excellent...

Tenor: Bedragare 2: [Med absolut auktoritet] Exactement magnifique excellent!

Baryton: Kejsaren: [Vaknar mentalt till] Till dessa hedervärda män ger jag härmed riddarkorset och titel som Förste Vävarjunker. [Hänger riddarkorsen i knapphålen] För de skönaste framsteg i Konstens ädla tjänst!

V. [Kläder sys av tyget och Kejsaren kläs på.]

Tenor: Bedragare 1: Men käre Kejsare!
Varför inte sy en skrud i detta nya präktiga tyg till den stora processionen som förestår?

Kör: *Så blev det brått!*

Tenor: Bedragare 1: Låt 16 ljus brinna hela natten,
så vi kan hinna att få kejsarens nya kläder färdiga!

Bedragare 2: Allez vite!

Kör: *Genom fönstrena såg folk hur brått de hade;
De låtsades ta tyget av väven,
de klippte upp i luften med stora saxar
de sydde fint med synål utan tråd.*

Tenor: Bedragare 2: Attention!

Bedragare 1: Kejsarens nya kläder är färdiga!
[Till kejsaren] Eders Höghet!! Mina herrar Ministrar!
Se detta konstverk i siden och brokader!
Se livet, se kappan! [Lyfter släpet]
Vilket underbart släp!

Alla: MEN INGEN SÅG NÅGOT, FÖR DÄR VAR INTE NÅGOT.

Tenor: Bedragare 1: Tag av era kläder strax, käre Kejsare,
och låt oss nådigast nu ta det nya på
där borta vid spegeln.

Baryton: Kejsaren: Det är den skönaste konst att rätt pynta min kejsarliga kropp!
Låt mig njuta min figur framför spegeln!

[Påklädningsscen - tar honom om livet, binder fast släpet etc.
Kejsaren vänder och vrider sig framför spegeln.]

Tenor: Bedragare 2: Ahh... Magie de transformation ..

- Kör:** *Ja, se detta konstverk i siden och brokader!*
- Tenor:** Bedragare 1: Och känn; Tyget är lätt som spindelväv!
[Finurligt:] Man kunde tro man hade ingenting på kroppen
- men det är just dygden med det!
- Bedragare 2: La vertu mème!
- Baryton:** Kejsaren: La vertu mème..?
- Kör:** *Så lätt som spindelväv...*
- Tenor:** Bedragare 1: Se mitt levantiska snitt!
Se dubbelkragen, knyppekanten!
- Kör:** *...lätt som spindelväv...,spindelväv
Detta konstverk i siden och brokader.*
- Tenor:** Bedragare 2: Ahh,...mmm...Voilà! ...Eh bien.... à point...
[Stryker över dräkten, tar fatt i kroppen som en kostymör.]
- Baryton:** Kejsaren: Ja, man kunde tro man hade ingenting på kroppen!
- Tenor:** Bedragare 2: Moment, attention! Monsieur l'Empereur,
Bedragare 1: ...därute väntar man allaredan med tronhimlen!
- Kör:** *...och kejsaren såg sig en sista gång i spegeln.....*
- Baryton:** Kejsaren: Ja, jag är ju visst klar ...Sitter det inte fint?
[Bedragarna drar sig diskret undan.]

VI. [Den stora processionen.]

- Kör:** *Och kejsaren gick genom gatorna, under den ståtliga tronhimlen,
och kammarherrarna gick och höll i luften,
och låtsades de bar det finaste släp.*
- Kör:** Folket: Gud, vad kejsarens nya kläder är makalösa!
Vilket praktfullt släp han har på kappan!
Vad det sitter välsignat!
Ja, det är en kostbar dräkt!
[Kejsaren nickar och vinkar till folket]
- (Kör:)** Barn: (talat) Men han har ju inte något på!
- Kör:** Folket: Det är ett litet barn som säger:
Han har inte något på!

Ha, ha! Han har ju inte något på!
[Sprider sig, accelererar - skratt, lättnad]

Baryton: Kejsaren: ...De har ju rätt... men jag måste hålla...
hela processionen ut!

Kör: Folket: Ha, ha, ha! Han har ju inte något på!

[Ljuset går ner med fokus på bara kejsaren - vi upplever hans mardröm]

-----FINE-----